

interesserer mig, at jeg som Forsvarsminister maa erkende, at min Forgænger har planlagt Forsvarslovenes Gennemførelse ikke blot for nogle Maaneder eller for et enkelt Aars Vedkommende, men indtil Aaret 1916—17. Men jeg skal som sagt ikke dvæle videre herved. Det er jo et tilbagelagt Stadium. De Love ere vedtagne, og de skulle føres ud i Livet.

Hvad nu Ministeriets Opgaver angaar, ligger det lige for, hvad der er dette Ministeriums nærmeste Opgave. Dette Ministeriums nærmeste Opgave er at udføre de en Gang vedtagne Love loyalt, saaledes som de ere vedtagne. Dernæst har jeg som Forsvarsminister foruden den Opgave loyalt at udføre de vedtagne Forsvarslove sat mig en anden Opgave, nemlig den, saa vidt det staar til mig, at tilvejebringe et godt Forhold mellem Hæren og Befolkningen.

Jeg har i over en Menneskealder befattet mig med Ungdommen her i Landet. Baade gennem Højskolen, gennem Aftenskolen, gennem min Stilling som Formand for de danske Skytteforeninger og gennem min Stilling som Formand for Foreningen „Dannevirke“ har det været mig magtpaaliggende at yde mit Bidrag til, at der her i Landet opdrages en sund og god Ungdom. Det er da ogsaa ganske naturligt, at min Interesse for Ungdommen ogsaa maa følge mig i den Stilling, jeg indtager som Forsvarsminister, og det skal være mig magtpaaliggende i alle Maader at drage Omsorg for, at Landets Sønner blive behandlede godt, og at der i den Maade, hvorpaa de blive tiltalte, indføres en human Tone. Jeg forlanger Disciplin og Lydighed i Hæren. Jeg tror, at der er mængen en ung Mand, der har godt af en Gang i sit Liv at lære at lyde, lære at staa op i rette Tid og lære at holde sit Tøj i Orden. Jeg har den Opfattelse, at det har sin Betydning, at Mænd af alle Samfundsklasser staa Side om Side og af tjene deres Værnepligt. Det er ikke en lejet Hær, vi staa overfor, det er Landets Ungdom, det gælder, og derfor har det saa stor Betydning, hvorledes Officererne stille sig overfor Soldaterne, hvorledes de tiltales i Hæren, og hvorledes Forholdet derigennem kan blive mellem Hæren og Befolkningen. Jeg ønsker, at det danske Folk skal se med Glæde og Tillid paa den Gerning, der øves i Hæren, og for mit Vedkommende skal jeg yde mit Bidrag til og gøre, hvad jeg kan i saa Henseende.

Jeg kan ikke modstaa at læse et Par Ord op af den Anordning, der udkom saa tidligt som den 7. April 1792, under Fre-

derik den sjettes Regimente. Der staar i denne Anordning om Subordination følgende Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse: „Subordinationen medfører ey uindskrænket Herredømme over de Undergivne, hos hvilke en krybende Ydmyghed ingenlunde maae taales; men saa megen Myndighed og Befalings Evne, som til Tienesten er nødvendig, og kan bestaae med Vore Love. Befalinger maae ey indeholde meer, end Tienestens Høyhed og Alvorlighed udkræver, og aldrig udarte til Grovheder, Skiildsord, eller uanstændig Adfærd i Ord eller Gierning, saa at den Agtelse, enhver, der staar i Vor Tieneste, eller i Følge den ham af Os tillagde Character, tilkommer, aldeles forbigaaes; thi Vi ville, at Superieurens uforsvarlige Forhold lige-saalidet skal blive ustraffet som Inferieurens Overhørigheid og Opsætsighed. Saavel i som udenfor Tienesten maae den ældre og høyere Befalingsmand ved sit Forhold give andre et følgeværdigt Exempel, og ved Godhed, Venlighed og sømmende Nedladelse, baade forskaffe sig sine Undergivnes Kierlighed og Tillid, og vise dem Vey til at behandle de dem Undergivne paa lige Maade, saa at enhver med Lyst forretter sin Tieneste og opfylder sine Pligter. Det Heeles og især Vore Regimenters Dan-nelse beroer paa Chefens Forhold, som ved sit Exempel, passende Strængheid, og fornemmelig ved at bibringe sine Officerer Kundskab om den sande Ære, ved at opmuntre og belønne den, og derimod at straffe den falske, som en Forbrydelse, og for Standen vanærende, har Evne og Leylighed til at fortjene Vor fortrinlige Agtelse, naar Disciplin, Tieneste-Iver, Orden og et ulastelig Forhold hersker i Regimentet.“

Et saa humant Syn havde man altsaa allerede den Gang. Det er dette humane Syn, jeg vil gøre gældende. Det skal være virkeligt, ikke blot staa paa Papiret, og det er mig en Glæde, at Flertallet af Hærens Officerer dertil giver mig sin Tilslutning.

Med Hensyn til de Opgaver, der i øvrigt foreligge for Ministeriet, er det en selysagt Ting — Finansministeren har allerede gjort opmærksom derpaa —, at vi skyldte hverandre at hjælpes ad for at tilvejebringe Balance og bedre økonomiske Vilkaar i vor Statshusholdning, og en af Vejene dertil er selvfølgelig en fornuftig Sparsommelighed. De Love, som ere vedtagne, og som forøge de aarlige Udgifter til forskellige humane Formaal, skulle selvfølgelig holdes i Ære, men hvor der